14

Quadrotta

Κυριάκος 4/8/43.

COMMERCIALE

Made in Italy

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΥΠΡΟΥ

Ἐκεῖνος ἔπρεπε νὰ ἔχῃ κρεμάσῃ τὸν ἕνα κρεμαστὸν μὲ τὴν ἄκρη τοῦ ἄλλου νὰ εἶναι δεμένο καὶ δὲν ἠμπόρει ἐκεῖνος νὰ ἀναβῇ ἐπάνω διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὸν θάνατον καὶ ἐκεῖνος ἀναβαίνει ἐπάνω.

Παραμύθι

Ὁ Χρυσοκαμωμένος καλόκαρδος ἀνθρωπάκος, ἐξῆ ἐκεῖνα μαζί.

Μυστοί.

Ἡ μία ἦτον τύφλωσις ἀπὸ τὸν ἀνθρωπάκον διὰ μᾶς ἡ ἡμερομηνία Πρέπει νὰ ἀρμενεβαίνεται μόνον ἐξῆ ἐξῆ ὅσον καὶ ἐὰν ἀναγκάζεται νὰ ἀκούσῃ τὸν ἥλιον, ὁ γρόμπος καὶ ἐκεῖνος ἐκεῖ ὁ ἀρχαῖος τὸ πήρεν ἀναγνώριση, ἐπὶ ἐκεῖνος ἐκεῖ τὸ κάθε ἀρνάκι

Παραμύθι

Ἐξῆ Νονοκαλοῦ καὶ ἐκεῖνος ἐκεῖ κρεμάει τὸν κρέας κρεμασμένο.

Ἡ Νύφη τοῦ Ἡλιοῦ ἐκοστίζετο τὸν Κ' κάθε φορὰ μὲ

Προβοῦρας 80, Δαμάλας 150, Δαμαλάκας 40, ἀνοδαμάλας 70, Ἀτραγιόλας 160, Ψαρᾶς 25, Θυμωμένος 700 ἔνα ἐκατὸ 600. Ὁ ἀριθμὸς ἠμπόρει κατὰ τὰ ἐμπόρια ἴδιν τὸν Β. Ἀλεξανδρείας ἐπὶ τὰ κόκκινα τοῦ Νεοφύτου ἐκόπασαν διὰ τὴν φολαγιάν.

Παρηγορεῖ μὲ τὸν χωρισμὸν ἐκεῖνος ἔμεν πρῶτα ἐκεῖνος ἀλλὰ ἕνας ἄλλος ἐκεῖ κόλπον συγκεκαμένον ἀπὸ χωρὶς καὶ κατρίσματα καὶ ἡ σύγκρασις αὐτὴ ἦναι ἔργον τῆς θείας Προνοίας, διὰ τὰ μὴ ἀνδράφωμεν ἀπὸ τὰ μέρη τὰ κατρίσματα, μηδὲ τὰ ἀγαπᾶμεν ἀπὸ τὴν κατρίσμα τῶν χωρίων, ἀγγάνει πρὸς τὸ μέσον, τὸν ἥλιον διαστρέψεν

τοῦς ἀρνοῦς ἄνδρας ἀπό τοῦς κακοῦς ἀνθρώπους.

Τό πρῶτον ἔργον τοῦ δίφτου νά τοῦ ρίξη, εἶναι νά χαρῆ σαμῆς, ἤξον εἰς τρόπον ὥστε νά καταχρεμάσῃ ἀπό ἕνα κόν τόν ἀσσόν χαρῆ.

Ἡ ἀρετή εἶναι κρᾶμα ἰδιοτόν, καί ἀσσυλάτον, ἐν ὅσα τά ἀσσυλίματα, ἀπό μακράν σνίδει, ἤτοι κατατᾶ εἰς ἕξιν καί σκόν εἰς δυτέραν φύσιν. Τό ἴδιον τοῦτο κρίνει νά ἀρχίσῃ ἀπό παιδικήν ἡλικίαν.
Καθώς, ὅσοι σνεδίδον σαυτόν τόν βρωμερόν τυφλόν ἀνον κρίνει ἐν σίφνοῖς τα μεγάλην δυστυχίαν, ἀσαράφαντα καί ὅσοι σνεδίδον ἀπό μικροῦ καί κάμνει εἰς τά ὅμορφα καί νά ἀγαπῶν εἰς τά ἄσχημα, ἐν αὐτήν ἔξιν καί σνήθειαν θά ἔχῃ καί ὅταν φόδον εἰς ἀνδρικήν ἡλικίαν.

Ἡ ἀνυσφιστοία κατάστασις κάνει εἰς δυσκόλους ἄλλους καί τό ἀποάδια δίν κάνει δυσκόλους.

Μία δυσάρεστη ἀρρώστια εἶναι κατώτερη ἀπό μεγάλην εὐχάριστον κατάστασιν.

Καλοσύνη ἡ ἀληθινή ὅταν δίνεται χωρίς σκοπόν ὑστερικά. κατασταλτικό ἀληθινοῦ εἶναι τό δικαίον, καί σκέπτεται τόν συνάνθρωπον ἄνθρωπον εἰς τήν θέσιν του καί,

ἄρα τὸν ξεσαγάριον τοῦ ἐπιτροπάριον, κατὰ σὲ κρά-
τοῦ κάνται.

Πρέπει ὁ Θεὸς ἕνα κατοντοῦν τὴ ἀλεμάν γρανὰ ζηλάκιαὸ
ἄνθρωπον· καὶ ὁ κατοντοῦς ἀποτρίδι· "Διὸ κάθε κοτοῦ
τοῦδιον, μεγαλοδύναμε, τὰ βρίσκω πολὺ ὀλίγα κοντὸ"

Χρόνον γνῶσιν

1 Ὅσον τὸν καιρὸν ξοδεύω
καὶ τὸ μέγγον δὲν μετρῶν,
ὁλὰ χαμένα τὸν χρόνον
σὰν καὶ κοπῶτα τὰ τὸν βρῶν.

Μὴ ἀναβάλλης τὶ αὔριον
ἐπειδὴ μπορεῖς τὰ κάμης σήμερον

2 Ἐπειδὴ μερὰ κοτάει,
φύγει, ἐρίκαὶ σὰ κερό,
κὶ ἔχασε τὸν μαγάλε,
κάνει κάνα τὸν κερό-
τὰ ἴκαν.

Τὸ σταμνὶ τῆς ζωῆς

1 Ὅσοι θέλει τὰ γερόνε
τῆς ζωῆς κον τὸ σταμνὶ
ἀπ' ἐπὶ πλευκὰς τὴ βρύσι
θρίσκει νὰν' ἐκοφανή.

3 Κὶ ἔλαν τὸ γερόν ἀκόμα,
γρόμα κοὺς δὰ τὸ κρατῇ
γιατὶ τοῦ σταμνοῦ τὸ σόμα
εἶν' ἀποτίλια, κατιαλὶ

2 Γιατὶ τὸ βρύσι μόνο σάβι
κὶ ὁ μονάκοι ἐπ κρυκό
εἶν' ἀνάσλρεφο καὶ γράβι,
κὶ εἶν' ἀποτίλια σιεκό.

4 Κὶ ἔλα, κερὶ νὰ τὸ κρυφίσου,
μόνο γόρκ τὸ σταμνί,
ἔχο μονομιᾶς δὲ ἀνάσου
κὶ τὸ σόμα τὸ σταμνί.

Πάντα παραδόξως η αγάπη ανάμεσα στους μεγάλους καταλήγει φόβος μονάχα με τα χώματα δίν αξίζει.

Η Ελπίδα είναι η μεγάλη αγαπημένα, η δυνατά γεννά κόσμος ανάπλεως και ξεχωρά κοσμικός κυρίως να τό καταλάβει κανένας.

Όσοι κοιμήθηκαν, τους αυτοί και μόνο σκοτώνεται καρδιά, αυτό χαν ψυχή και ζωντανά, κοι άλλος δίν ειν ίκι, άν κοι ξαναίξης βαθύτερα, δ' ανακαλούν κοίμησον.

Ο γαμός κοι ίχι πεσμένα κοντά, γίνεται αγαπημένα πάντα τον ίκανό σου, και κοιμήσου μαζί, κοι ίχαρός σου.

Όποιος ζηστοί ανώτερον κοι τον αμεσοχρόνα κοιμάται ανέμα ίκαι γνώσι καρδιά.

Ένιος, ο ένατος δεν κάμει χάδος κοιμάται να τό διορθώσει και δίν μένει αμύλιστος στίς γνώμες του, είναι σαφός.

Ο κόσμος ειν ψυχών ειν νέων γεννά φόβους.

Η αγάπη είναι ανώτερη από δραν

Όσοι δίνδρα φυτεύται, γεμίζουν τον κόσμο τους, μά δεν δίν μεγίζουν σκεφτόμαστε από ρίζες

Δίν αρέσει να βρίσκεται ίνας ότι δα κάμει πάλι γαλί η γνώμη η σωστή, βγάζει την κορώνη γύρα

Η αναρχία είναι από τα χειρότερα κακά, καταδιώκει κοσμικές, ανοσιαλόγους σόλα και, ερίζει ειρήνη ολών κοσμικών.

Ο ανώτερός είναι ο καπούργος του μέσου.

Η ζημία ποιότητας των καρπουζιών και των κυπριακών δραμάτων

Η ποιότης των καρπουζιών είναι ζημία, διότι αυτός είναι δυνατόν υπό την ποσότητα τοιούτων ειμόνων νά μή ποτισθοῦν πάδι ηζηία καί νεροειάτων ν διαφαορμένων νάνης. Ἀλλά καί τά κυπριακά δράματα! Η ποί της ἀδόνης γενικά παράστασις των μαζζον ἀοίρων ειμόνων καί ἀνηδύνων αυτῶν, τάς ἀποίας δ αὐτί κατά γενικίαν ἐους ἐρωτᾶν οἱ νεοτεροι ποιάζον τό ἀηζητήτον τῆς ἀνηδυάλητος καί ἀηζητηριάζον τήν διαφαοσμένην κατάστασιν ηζηίαν! Καί πρόκοπτον γενῆς, οἱ ἀποῖοι ὅτι μόνον ποιτάνον, ἀλλά καί ἔνιοι ἀδηνοί καί παραμελοῦνον τά ἔργα των διά νά τά ἐπωφεληθοῦν κατά τῆς ἀδόνης τοῦ Κυπριαλογράφου διά νά ἴδωσι τί; ἐπόνας διά τάς ἀποίας ἔκρισι νά ἐρνηθοῦσι.
Τοιουτοτρόπως γίνονται οἱ σχαμαστοί τῆς ἐμπῆς καί τῆς τέχνης των ἔργων των. Διότι ὅχι αἱ ἀνηδυάλητες, αἱ γρηαφάλτες οἱ φόνοι, αἱ ραδιοφωνίαι, τά γυάδη, τά ζυλαῆς ἀπποαρόν μενα ποί τῆς ἀδόνης ἐν κυριῇ σχῇ μαγνήζον καί ηζημίζον τάς γυνάς καί ἔνοιβα τάς ἀδηνοῦν νά τό νά μιμηθοῦν καί ἐκκαζάβον κατ' ὅτι ἀποκόπτεται ἀπό ἑλληνικά δράματα
Ἐν Ἀμερικῇ ὅχι οἱ κυπριαλογράφοι ποτεμόνον ν ἐγκρ. ματικότης τῆς κατάστασιν εἶναι μεγάλη. Εἰς τήν πόλιν Κλεβελάνδον μάζιστα κατά ἕνα ποσοστόν πέζνοον κατά 70%. Αἱ δέ ἀρχ ἐζτάσεσαι τά αἴτια εἶπον ὅτι αἱ ρίζαι τοῦ κακοῦ ἐγκεῖνται εἰς τήν ποιότητα τῶν κυπριαλογραφικῶν παραστάσεων καί

μερίνς εἰς τὴν ὑπόταξιν τῶν ἀδικουμένων χριστιανῶν ἄρχοντας ὑπὸ τὴν φανατείαν τῶν νεαρῶν ἐξαγριέντων μεγάλων τῶν τοιούτων.
Προσοχὴ χωρὶς ἀπὸ τὰς ἀσέβειας ὑμῶν, ἀπὸ τὰς ἀνομίας τοιαύτας, αἱ ὁποῖαι ὑπὸ τὴν ἀσεμνὴν ὑποκρίσιν μετέτον τὰ τοῖον ἐπιζημιώδη διδάγματα καὶ συμπορεύοντο τοιαῦτα δόγματα τῶν ἀνομίων αἱρεσιῶν.

Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν 8η κατὰ Ἰωάννην καὶ ἐκκλησιαστικὴν ἐρμηνείαν τοῦ Πρωτ.
+ Διονυσίου Φαραζούλη.

Δεν μπορεί νὰ ὑπάρξῃ τύχη χωρὶς ἀστοχίαν ἔως δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ τριανταάγραφο χωρὶς ἀρκάδια.
Ἑκεῖνος ποὺ ζητεῖ τὴν εὐκολίαν εἶναι ἀκαρδιακός.

Ἡ καρδιὰ συνικαστρεμένη

Πλημμύρισαν οἱ ὄδοι μόλις ἔπεσε
τὴν πίστα δεμένη γρανιτένια
Μὲν εἶναι ρόδα εὐκρεῖα κοκκινωπὰ τὰ εἴδαν
Δὲν εἶναι ρόδα μὲ ἀκρίβεια
τὴν ἀνέβασε μαζὶ μὲ ἑκατὸ
ἑκατὸ δὲν ἔχει ἐκεῖνος ἀνθεμένος

Δὲν πρέπει νὰ προβαίνομεν εἰς πολλὰς ἀράξεις ὅταν εἶμεθα ἀρρωστημένοι.
Ὁ Ι. Καίσαρ μόλις ἐφόνευσε ἑκατὸν ἀπὸ τὸ 1 μέχρι τοῦ 100 καὶ ἔστησα ἐκεῖνος.
Ὁ θυμὸς εἶναι χειρότερον ἐλαττωματικὸν τοῦ.

Πανοῖδες.
Ἡ εὐχαριστησις εἶναι μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν ὕδατον τῆς ἐπιθυμίας.
Ἡ γνῶσις δ' ἕνα ἀμάρτημα εἶναι μεταμέλεια ἐκείνος ποὺ δὲ μετανοεῖ εἶναι σὰν νὰ μὴ ἀμαρτάνει.
Ἡ εὐγνωμοσύνη εἶναι μία σκέψη ποὺ κάθε μία ἀπὸ ἐκεῖνες ποὺ ἔχουν τὰ ἀνάλογα ἐκεῖνα

Λογά λόγια.

Εκείνος πού ξη δανεμένος, ξη λυσσιάρης.

Όποιος μιλά βρεγμένος, μιλά δυό φορές.

Δεν πρέπει νά δυσκολεύμε σέ κανένα χωρίς αιτία, αλλά και σέ κανένα χωρίς απόδειξη.

Δεν είναι σωστό νά ακολουθούμε σέ λιγά είδη καλό αλλά ότι και νά ειρήσε ξεκρεμάρουν.

Είναι ευκολότερον νά εύρεθη κανείς διά τήν κακίαν παρά διά τήν αρετή. Η υποφορία δεν σταματεί ποτέ αλλ' αγοράζει το σάν.

Οι χρόνοι τρόπον είναι αναπαυτικότεροι εις τήν ηλικίαν.

Πρέπει νά είναι κανείς τόσο μικρή βαθιού νερό, σοβαρός χωρίς κακήγιαν και γραίος χωρίς ανοησίαν.

Η γκραμπία, ο σύγχρονος και η ιδιάδα είναι πράγματα σκέτα και σήμερον σε δύσκολες στιγμές.

Πρέπει σωστά σιγά η κρίσσονα εις σιγής γίνεται.

Ο γκρίνιαρος είναι σκέτος κάτι γέρος.

Ο νά κρύβεις κανείς είναι ανδρεία.

Ροδόγραλλα.

Δίνει σε κάποιον πού δεν δίνει και δίχως μακροσύρμα ο ένας κάποιον σ' έδραμε.

Η χαρά είναι φτιαγμένη σάν ξεκρέμα κάτω αρκετά από τό γέρια.

Λαός δεν είναι εκείνος πού προσπαθεί νά βγη από ένα καλό αλλά εκείνος πού φροντίζει μόνο πάνω σ' αυτό.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

7-6-43.

1. Δίν πρέπει νά ὑποκριθώμεθα διότι ὁ ὑποκριτής μπορεῖ νά διαπράξῃ πολλάς κακάς πράξεις.

2. Τί ὑψηλότερον ὑπάρχει ἀπό τό εἶναι πρός τούς μεγαλυτέρους. Καί ὅλοι ἀπόψε ἀντιλαμβανόμεθα ὅτι ἔχουν ἄδικον ἤ ὅτι προβαίνουν εἰς ἀδικαιολογήτους πράξεις ~~ἀποβαίνουν~~ πρέπει ἐμεῖς νά ὑποκλινόμεθα ἐκεῖνοις.

3. Ἡ ἐπιθυμία τοῦ καθήκοντος πρέπει νά γίνεται ἀρέσκειας καί μή προδιθέσεως. Πρώτα τό καθῆκον καί ὕστερα τό χρέος.

4. Δίν πρέπει νά διαταράσσωμεν τήν ἡσυχίαν τῶν ἄλλων προσπάθειαν ἤ μέσα εἰς τό δικαίωμα ἤ ἀσυνδίστοτε ἄλλου.

---

5. Ἡ δόξης εἶναι τό ἰσχυρότερον ὅπλον τοῦ ἀνθρώπου.

Κόμμωσις του Ζέους.

Πρό 250 περ. ἔτους 2 σταῦλοι ποὺ δὲν ὑπάρχουν πρὸς μεγάλης τὸ Βαλκανικόν — δὲν ἐκάβνουν — — — — ἔχουν Ἡ μανούγγα μου τὸν Ζέον καὶ τὸν παραγκωμένον.

Δύο ἀδελφοὶ. ποὺ ἐγαστάνιζαν.

Μαῦρος.

ἀναφιγάλνον τὸν ἀποίκον.

Ἀλλοῦ τὸν Μωϊσῆ, ὁ νιός τοῦ γραμμάτου ἡ Μόδη τοῦ Μαύρου καὶ ὁ Βάνελός του.

Μαῦρος τὸ Πάνω.

Ἕνα καιρό,

~~Ἐμμαν καὶ Χαστανιάς~~

Οὔτζον τὸν κόσμον πάρε με, ἐγὼ ἄλλον μονόκερόν του παντοῦ ἀδικιὰ τὸν Ζέμνε μὲ ~~[illegible]~~ μὲ κυρά ἔκα τὸν ἄθλιον πάνω τοῦ, νὰ ἔχεις ἔκα μαγκαίρκα δίδομε γαῖμα νὰ τὰ πολίσω ~~[illegible]~~ κεφαρή

Ἀλ Ζέμε καζί μου ἐσύ ἐσύνα καλοκαρδία ἐσύνα τὸν 9 γρόσια καὶ παραβλέπεις

Ἔκα κυράμα πιστοὺς γαῖμαν νὰ τὰ πολίσω.

Μόνα ἐγὼ ἂν εἶναι μόνα μου ἤτλα γιὰ ζωάρα Ὀζονκλὲς καὶ τοῦ ἐκόμα ἐγράκα

Τί μου από τις 4 μερκές ο Χριστός αυτράγλιε
ο Ιμπρης σου ιγιρεγιν Ιμ' ζωϊν Ιμ' υπερ
ράγλιν Ιμ' ιραγιν σου ~~μάν~~ λιν αρχάν μί
το μαρκαρτάρν.

Θεμελ ι
Θεμελ τι αυτεντό Ιμ

ο μάρτυρ = ιγιτίρι (πιρωνί καρτάτο)

Ἀγαπητὲ κύριε μου.

Ὁ κυνηγὸς καὶ ἡ πέρδικα.

Ἤξερε μόνον ἕνας κυνηγός.

Λίγες μέρες ἔμεινα νὰ νὰ γράψω πολλά
ἐξ αἰτίας μιᾶς ἐξ ἀδύς πόνου ~~ἐξ~~ ἐξ ἀναβρασμοῦ
ἐξ ~~πόνου~~ ἐξ ἀδυνάτου μιᾶς ὁποίας καὶ πόνον καὶ μιὰ γρα
γκάλια καὶ ἡ ὀφθαλμία ἔφαγε μόνον ἐξ ἐκαμε
ἐξ τὰ κάμνω ἡ αὐτὰ ἐξ ἐξ ἐρώτη μου ἐξαί
λόν καιρὸ ἐξ πόνον μὲ ἐξ τὸ κρύο
ἐξ παραπάθεια ἐξ ἔρω ἐξ πάθαν τοῦ τὸ γλυκό
ἐξ κλαγγὲ ἐξ φύκε μου ἐξ βκαίνει πάνω τὸ βουνὸ
ἐξ πολυοκαλοκαίρινον ἐξ ἔρω ἀκαρδίαν μεγάλη
ἐξ ἐδῶ μόνο τὸν καιρὸ ἐξ πάω σιγὰ σιγὰ μαρτυρά
ἐξ ~~πολὺ ἐξ ἐν βαθιὰ ἐξ ἐρώτον ἐξ ἐν~~
πολὺ ἀδιάφορο τοῦ ἐν ἀγάπη πολλὴ γιὰ ἐν
Λαγὲ μου. Τοῦ ἔφερα παλιὰ ἐξ ἐκεῖ
μιὰ τρεμπίνα τοῦ πετάει ἀεροπλάνα
~~Ἐ τὴν μου θυμᾶ παλιὰ πόνο ἐξ~~
~~ἀγάπη~~ Τὴν μου ἐξ ἀγάπη μου
~~Ἀπὸ τὸ κυνηγὸ καὶ πέρδικα~~
Τὰ πόδια μου ἐν κόλλησα, τὰ χέρια μου ἐν κόλλησα
κόλλησα σὰν ἐν ἄγιον ἄγιον ἐν βαστάνον
Τὰ μάτια μου ἐξ κορνιτὰ μὲ τὸ κεφάλι
κρεμασμένο, ~~λαγὲ μου~~ "Δὲν πάει ἐδῶ
ἔφαγεν (λαγὲ ἀπὸ ἐμένα νὰ σὲ τὸ ἔπω
πρὶν νὰ σὲ παρηγορήσωμεν.

Ο ἀνδρωπος πλέει ἀλλ' παρέν δε ἔδωκε
τοῦς δύο καλαφόν, δε καλεῖται τοῦ
λαοῦ δε βρίσκει ἐφεῖ ἐν λιμπόν.
Κοίτε πολύ λιμπόν φλίνει δε ἐν
θαλασσα. Κοίτε ἀλλ μη δε λιμπόν πολλοὺς
πόν βάρος ἐστὶ ζωνς.
Ἄλλοι πάλιν δεν ἔδωκαν ἔμπιστοι νὰ τοῦ
δὸ κυνηγοῦν νὰ οἱ παρηγορήσαν.

Η Μαρικκοῦ / τοῦ Δυὶ Σγέλλα.

Ἀλλάζει ἡ Ἀναλοῦ καὶ ἀκούει ἡ Δυὶ
καὶ ἐπαρακινοῦσε τὸ πέρα τοῦ Μερτίου
πῶς νὰ πάρῃ καὶ τὴν χάριν νὰ ἔρθῃ νὰ φονεύσῃ
τὸν γιόκον τῆς Μαρκοῦς δὶς νὰ τὸν ἐξαφανίσῃ
τὸν γιόκον τῆς Μαρκοῦς ἀπὸ σαραβαλιάσῃ
Ἔβαλε τὸν πουρέα μὲς μιὰ νὰ νὰ καταβαλίσῃ
καὶ ἀπὸ Τουρκοὺς τοῦ Μουρζαγοῦ δίχα μὰ γιὰ γιὰ
καὶ ἔφτασε ποὺ τὸν ἄκουσε μὲς δίχα νὰ παρεκίσῃ
Ἀφὶ ἐν πυροφαρικοῦ ποὺ μὲς τὶ ἔχαμε μὲς
ποὺ νὰ πλάσῃ τὸν σαρὰ νὰ μαστοῦ σκλόνν
καὶ ἐν καταστοῦ τὸ Τουρκὶ νὰ γίνῃ τὸν Ἀνδρόνν
Ἀπλέστωσε τὸν λόγον του μὰ νὰ τὸ ζεμνίσῃ
[illegible] τὸν Μουρζαγοῦ νὰ τὸ παραδίσῃ
ἀπὸ ἐκεῖ βάζει τὸν γιὸ ἀπὸ ἐδῶ κοντὰ
Ἀ. Μουρζαγοῦ πρωτοαγὰ πῶς νὰ τὸν μὲ πάρῃ
Παράξενε τοῦ μοῦ ἐφτοῦ μανὶ νὰ μὲ πιάσῃ
καὶ ἔλεμε ἀφὶν τοῦ κίμαν καὶ ἐδάσῃ κλὰν ἐκ
γαστὸν καὶ τοῦ Μουρζαγοῦ πῶς νὰ τὸν κυνοῦσε
Κρὰν ὁ μὲ μὰ τὸ ἀδαμάστο μὲ καὶ πολεμοῦσε
καὶ ἀπὸ κάθε μάνα πρὶν τὸν τὸ μὲ μὰ τὰ
ἔφτασε ὁ τὸν ὁ Μουρζαγοῦ δίχα
καὶ τὸν ἐκ τὸν λόγον.

Μανάκιν

Καὶ κάμνει τὸν ἐκείνον τὸν τόπο ποὺ μὲ πάρῃ
ποὺ ἐ Ἀθροικὰ καὶ ὁ Μουρζαγοῦ δίχα καὶ ἀκούσῃ
χάρις Ἀνδρὶ ὁ λὸ κακὸ καὶ ἐν νὰ τὸ παραβίσῃ

Η δὲν νοιώθει μὲ τὸ καλό πάνω του μέ δίχως
Ἔχαμνον Η' ὁ Ἀντώνης ἐκεῖνος Η' πηαίνει
νὰ σοῦ Η' τὸν Κρυφίλαρον ἐὰν τοῦ ἔχει τοῦ μαθαίνει
ποὺ τὸν ἀγαπεῖ Η' ὁ Χριστὸς τὸν πόχει κάμει ἐκεῖνον
κάμνει ἄλλες Κρυφίλαρο πολλά μου νὰ κάθεσαι
Η' Κάνω δικό σου νὰ σοῦ πῶ Η' ἐγὼ νὰ δίχνεις
ποὺ δὲν μανίκαν Ἀντώνη μάρτυρα νὰ νὰ παρέχεις
Η' ἀρίνεν Χριστὸν τὸ μπαρικοῦ τὸν μιλοῦσε μανίκη
Πάρα δικό μου τὸ μικὸ χαίρω καὶ κερράρη
Ὅμως μὲ τὸ κάθεν σου μὲν σὲ παραδοκίνον
Κι μου δικοῦ δυρίμαλα Η' μάνα ποὺ νὰ ἐνδίνον
ποὺ δὲν μανίκαν Ἀντώνη ἐμὲ νὰ παρέχεν
Η' ἐγὼ μὲ σένα μὲ σένα μου ἄλλο καρὸ καρόσου
Η' ἐὰν δίχνει Η' δυρίμαλα μὲ μου νὰ σοῦ νιώσω
Η' ἄλλον Η' τὸ κάθεν σου μαρνὰ νὰ δίχνεν
Διὰ δίχνει μὲ δυρίμαλα Δὲ δίχνει μὲ μαῖμα
Μόνον δίχνει τὸ κάθεν σου ἔνα κρυνὸ ἀπάρον
Η' νὰ ἐ σέρα κάθεν Η' μὲ τὸ κάθεν
Σέρα τὸν ἄγγελον κρυνὸν μὲ τὸ μεσαίον
Δυσκόλεια ποὺ τὸ πρωὶ Η' μὲ τὸ πάλιν
40 χρόνια ἔδωκε Η' ἐγράφον Δ' ἀπόμεν
Η' ἔνον ἐ σέρα κάθεν Η' μὲ τὸ κάθεν
Η' ἐγράφον σου πον Η' κακὲ ἐγράφον Η' ἔνον
Η' ἐκαμὲ τὸν ἄγγελον κρυνὸν μὲ τὸ Γράφει
Μεσοκαρδάρα
Ἔχαμνον ποὺ τὸ πρωὶ Η' μὲ τὸ μεσαίον

Μοσχίμου του τά ἔκαμεν ἡ Φρειλαρά ὁλό αἷμα
Τρεῖς τοῦ ἄγγαν πρόσωπο μέ τό μαρκαρισμένο
πουλί ἡ ἐκαβαλλίκευεν πάνω ὁλό δικό του ἀλόγο
ἡ ἔφερναν κοντά μαζί ὁλοῦ Μαρκοῦ τά πάν
ἡ βρίσκει ἡ τόν Ἀρθούρ ἡ πάει ὁλό φυλακή
ἡ ὁ Τριστάν Ἀσπασμένος Καμιά ὁλοῦ πουλιά
ἡ ἐλάμπει πάνω τό τρόπο ἡ τά τά μυστικά
ἡ βρίσκει ἡ τόν Ἀρθούρ ἡ ἐκόψεν τό μαλλάρι
ἡ ἐστρώθεν τό Τριστάν τοῦ Ἀρθούρ ἡ γίνε
ἡ ἐνα κοντά μέ Ἀρθούρ ἡ ἔφυγε τό μαλλάρι
Ἀλλά ὁ Θεός Ἀγάπη τό ἡ ἔχει ἐνα τό σκύλο
ἡ τό μαλλάρι του μοσχιό πάνω του ἐνό τό μυστικό
τά ἡ ἄλλοι μά τό ὁλοκαίνο μά τό μαρτύρι πάλι
[illegible] τοῦ Ἀρθούρ ἡ ἐνα κοντά ἡ πουμπαίνει
ἔξω τά πάει μέ Ἀρθούρ ἡ ἐκεῖ πάει ὁλό χάρο
Κρύφτηκε τό Τριστάν ἡ Φρειλαρά μέ τοῦς φίλους
[illegible] ἡ τοῦ Ἀρθούρ μέ [illegible]
ἡ τοῦ Ἀδάμ Ἀλόαμιφαν ἡ ἐκεῖ τοῦ δίκαιοι
ἡ ἔφερναν ἡ ὁ μικρός πιστός τοῦ μεγάλου
μά τό πλάνη ἔκαμε του τά μέ τό πλοῦσιο
Λαμπιφαν που ἡ κρεμά Γιαούν ἀς τό χάρο
πάνω ὁλό ἐκεῖνο ὁλό πλάνο τοῦ τά φανάρι
ἡ ἐκοφάνεν τό Τριστάν τά φανάρι πολύ
Πό χάρο μέ ὁλο μεγάλο πίστη μέ τό Θεό
ἡ ἔρχεται μου ἀγάπη ἐν Ἐκεῖνα ἡ ἐκεῖ ἄλλο
τό Τριστάν δα

Ἔχα ὁλόν τοῦ σου Κομίλ ἀχά ἐφέρ-ἐν τοῦ ἐν λάβῃν
ἐν καίρνιοι ἐν πλόνου οἱ ἔσου σου μὲ ἐ'αμάξι
Ὅσου μὲ νοβρίσουν παντιναν ἐν γοῦρμαν
βάχμν ἐν μὲ ὁ ἀ' ἀρκάξα μου ἐν ἀκόμη ἐν ἐμπρός
Ὅσου μὲ γοβρίσουν ἐὶ γαῖμαν μου νὰ πιοῦν
ἐὶ ναλεβοῦν ὅλοι ἀρόμαν μου νὰ μὲ δόξμαοῦν
ἐνάν ἐλοαουδούκαν Ἀνθίν ἐν νοβιμάλαν
ἐν ἔσου ὅλ μου ἐκαρμαν νὰ γλίνα δὲς
ἐκμίλα ἐν ἐὶ Τοκαμίν μὲ Chouiyou
πόδα νὰ παρέμν
ἔσου μου νὰ ἐκόσουν ἐὶς Μαρμαῖς νὰ νέμν
ἐν νίμκν ἐν ἐὶς Μαρμαῖς ἔσου ἐν ἐν Μαίν ν
ἐκγαλαμμαμαδήμαοῦν μὲ ἐὶ ἔμαν ἀμαμάν
ν μιμόσου πιάνν μαίμν ἐὶ ὁ μαμμόν
ὀμμάνλαν ἐν ἐ Ἀνθιὶς μμίνν μαὶ ἐὶ ἐμόνν
ν μιμόσουν πιάν — καναοῦμν
ἐν πιὸ ἐὶ μάμν ἔσου ἐν ἐν ἐκόν μου ἐβαμμν
ἐν ἐμίδελον ἐκαρδόμμν ἐν ἐν γίδιν ἐὶ
Chouyou
ν μιμόσου — ἀνεδόμαν
μμάν ἐὶ ἐνθιμμάνλαν ἐν ἐμίν πόμν ἀμμ ν καὶ
ν ἐν ἐὶ ἐὶ νὰ μ ἐὶ ἐνόνδιν νὶ πάν ἀμμὸ πὶ ἐμίν
Ἀνάμα ἐν ὁ ἐμίμμα μου νὰ μὲ ἐν μαμμμμμμν
ν ἐν ἐὶ ἐὶ νὰ μ ἐὶ ἀμνὸν ἐν ἀμμὸν ἐὶ νὰ ἐν
ν γαῖμαν νὶ ὁ ἐμάν ἐν νὶ μμάν νὰ γλίνν
ν ἐν ἐὶ ἐὶ νὰ ἐὶ ἀμμὸν ἐν ἐμμ ἐὶ ἐν ἐν μμν μμν

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Μάνα μου ἐκείνη μάνα μου ἔνιωθα γιατί γράφει
ὁ γιός μου τοῦ πόνου μου ἐκείνη τὴν ὥρα ἐφαντάστηκε
ὁ καημός μου γιατί ἐγὼ ἐκεῖ ἀδέρφια μου ἐφίλησα
ἐφίλησα ἀδέρφια μου ἐφίλησα ἀδέρφια μου
ἐπαίρνω ἀγάπη μου ἀγάπη μου καρδιά μου
νὰ σοῦ λέω πῶς μαντάρω μου ἐγώ ἔνιωθα σὲ γιέ μου
Μάνα μου μου τοῦ Μουρζαῆ ἡ μικρὸ σκαλωμένο
σὲ τὸ σαλμὶ σὲ τὸ ἄλλο μου ἐφίλησα μου ἐφίλησα
ἐφίλησα τὸν ἀγάπη του ἔπαιρνα ἐφίλησα τὸν ἀγάπη μου
Ἀ. μὲ μου τὸν φωνάζει σὲ τὸ τὸν ἀγάπη μου
παρὰ ἐφίλησε γενικὸ σὲ τὸν τὸν παρακαλῶ
Νὰ παρακαλῶ δὲν μπορῶ δὲν μὲ βαστᾶ καρδιά μου
κάτω τὸ δίνω γιατί ἐγὼ ἡ πόνος ἡ καρδιά μου
νὰ τοῦ πάρω ἐγὼ τὸν δὲν νὰ σὲ σὲ σὲ γιατί
ἔκοψε τὸ μαλλάκι του ἐφίλησα τὸν ἀγάπη μου
ἐφίλησα τὸν Μαρκοῦ τὸ μικρὸ φωτάκι μου
ἐφίλησα ἡ μάνα του νὰ πᾶ νὰ τὸν ἀγάπη μου
ἐγὼ ὁ γιός μου τὸν ἀγαπᾶ γιατί ἀμπελόφυλλο
Κάνει ἐκεῖ τοῦ Μουρζαῆ νὰ πάρω τὸ παιδάκι μου
Κάνει βάζει του μὲ αὐτὸ ἐκεῖ πατρίδα
Ἀπὸ Μουρζαῆ πρωτοπορά σου νὰ κάνω τὸ μῦσι σου
ὁλοῦ Κρυμνῆ ἐκεῖ μανάς ἐγὼ γράφω τὸ μάτι σου
Τὸ μὲ κρατεῖ ἀμὴν μικρὰ νὰ πάρω νὰ τὸν γράφω
νὰ βάλω νὰ μοῦ τὸν κρατεῖ ἐγὼ ἐφίλησα νὰ τὸν ἀγάπη
Ἀποστολή, ἀγαπητὲ Μουρζαῆ ἐγὼ ὁλοῦ σὲ τὸ
γιός μεγάλο ἐγὼ καλὸ

Γιὰ κάθε

Γιωργάκη καλοκαίρι

νά γράψω γιατί τοῦ γράφω νά τό μάθῃ τό παιδάκι
μου ἐκεῖνος ἡ ἀγάπη μου καί ἡ ἀγαπημένα
μέσα στήν καρδιά μου τό νιόγερο τοῦ σπιτιοῦ
μας γιά πολύ καιρό ἡ σκοπός μου τώρα
ἡ ἀν δέ ἔχω τό ἀφεντικό μου ἐκεῖνος πού μέ δίνει
νά παρηγόρεσαι τά βουνά νά γάνω τό βιός μου
νά φύγω ἐγώ ἡ Ἀθανάσω μου γιατί στήν Κύπρο τώρα
νά παρηγόρεσαι τά βουνά νά γάνεται ἡ ἀγάπη
μέσα τό Ἀθανάσω μου μί ἀπόν ἀφεντικό μου
Ἀβγούστος ἔτος 1943.

Ἔτσι κοντά κοντίλεσε τσιμπί ἔπεσαν κάτω
σκοτωμένοι τουφεκισμένοι ἡ ἄντρες νά τοῦ πάρουν
πάνω ἡ ἀρνιά μου κρυφά ἔσαν ἡ ἀν ἀφεντικό
μου ἡ γλαντί τό γιατί πιάσαν νά τοῦ πιάσουν
ἄλλα κοντά κοντόβουμε ἀπό σπίτι νά μάς δίνουν
πολύ ἀγάπη ἀγάπη πολύ ἡ ἀγαπημένα
πολύ πολύ πολύ πολύ ἡ ἀγαπημένα
πολύ ἡ τίς γυναίκες μου ἡ μί τό μικρό μου
κάθουνται στό ζαβαρκαμό κάθε ἀπόγευμα νά πάρω
πολύ ἡ τό κοντάκι μου ἄλλοι μί τούς βουνούς μου
πολύ ἡ τίς κοπέλες μου ἡ μί τό κοντάκι μου
κάθουνται στό ζαβαρκαμό κάθε
πυρά ἀ κάθε μ' ὅμορφα πολύ πολύ ἡ ἡμέρα νά
ἀπό τό σπίτι μου ἡ πάει στό κοντό μου

ἔβαζε φόρα γάρνοι φόρνα τοῦς γιρεβάς σου
τοῦ μάρον ἢ τοῦ πρέβον σου ἢ τοῦ παρπαλιάς σου
ἀπ' ἔσω γάρνος κρουνᾶ ἀπ' ἔξω κρουδαρίνα
ἔβγα τ' ἀπάνω γάρνος κρουνᾶ μαραλτένα
ἢ καβάκαν ὀξάφνου ἢ τοῦ σίδαου τα ὄρφα
ἢ ἀπονοῦ τὸ σίμαν κάνν τον ἢ κάλι ὁ πάρφ
ἢ βγαζομπίφι τον ἢ ἄφου δίφα τοῦ τάφι
ἔναν σπαιτὸ πόγγον βκαίνει νὰ τοῦ γορέσου
πάρον κοντὰ τὰ δόρα τοῦς ἢ ἔρχι νὰ τοῦ γορέσου
τὰ σπίφι σπίφα ἄφφον τὰ μάδκα δύο σπίφι
ὑφῶν τὰ βαλαγγρόνδα δύ ἔχον κοκοπούδες.
φέρνον κοντὰ τὸ κρέας σου κρουνᾶ νὰ τὸ γρῶν
φέρνον τορκεγγέλιν σου ἔρχι νὰ τοῦ ἐξιτεμάσι
τοῦ ἢ ὁ κοτὰ τὸ σπάδι τον κρουνᾶ ἢ ἐγέμνον τον
φέρνον τορκεγγέλιν τον κάνν γεμίφνοι τον
Ἀπὸ τὸ σπίφι κάνν τον ὁ κάλι τον νὰ
ἴσω ἢ πρωκίτνον ἔνα καρπόου τὸ πάον
ἔβαν ἔγγαν γαλίφγγι ἢ ἐκάβαον νὰ πάον
ἢ ὁ νιὸ ἐκαλφαρίδφι ὁλὰ γύαλα τοῦ κόσμου
ἔναν πόγγι ~~ὁλφ~~ κέφφον τοῦς Βενεζιανοῦς
Δύο ἐκοντάδαν νὰ ἔρχοῦν ἐγγαδόνον ὄντρα
παρὲ ἐγγαίδον ἢ ἔχεν ἄγγρικι κρυόζαν
φυγὰ ἀδιγνόστοι ἀδιγνοῦ, κοντοῦαρο τοῦ
ἢ ἀτάδιγο τοῦ νίφφον τον ἐκαὶ κάνεν ὁ κοντέρ
ποῦ τὸ ἀγρόνεα ἢ ὁ γιρνί ἐκόφφεν κόρο
τὸ κγάρον ἐκόφφεον τὰ δόρκα ἀγρ
ἢ ἀλλον γέφφεν νὰ κοίππα

Η ξέρεις η Σαμίνα ποὺ νύφη μου τὴν βάλανε
Γιάννη μου Η Ε νύφη τοῦ ὅπου μας ἀρμόζει
τοῦ ὅπου Η τὴν ἀγαπᾶ Η τὸ μικρὸ κορίτσι
θεωρεῖ τὸν νοῦν του ἴσαμε δαρεῖ τὸν χαϊρόμου
δαρεῖ οἱ ἀδερφάδες δαρεῖ οἱ δοῦλοι τοῦ
Ποιὰ τὸ χαϊρ μου ἴσαμε ποιὰ τὸν χαϊρόμου
Ποιὰ τὸ παρμάκια παρεῖ οἱ τὸν κοντὸ μου
Ἔτσι τοῦ χαϊρ ἔπιανε τὴν Βεριλογιαφόρας
Η ἀπὸ Η γιαγάκι νὰ χαϊρ σὰν Η γιαδοῦνε ἀλλὰ
καὶ Η ἀλλὰ Η ἴδιαν ἀφεντικὰ γυνοῦχαν.
Φ. . . . . .
Η Ἀν . . . . . εἶπε αὐτὴ τὸ ἀδέρφι
Πάει κόρη τὴν εἶδε σὰν Η τὸ γεντικό σου
ἀ πάει μου ἀ Ρόδενο Η ἀ Η φέρνε μου
Η ἔχει ἀδερφὸ ἀπὸ ζεντικὸ Η Η Πόρδιος
κοάφοι τὸν Γιαννάκη
Η πέρνει τὸ σπίτι του Η πέρκυρο του ἀπὸ
Ἔστω σπαθὶ ἀπὸ Η γιαγιὰ Η κοντάρεκε
τὸν ρέστη / Η βρίσκει τὸ μέρος Η δὲν
μπορεῖ νὰ γράφει
Πάρτε νὰ πάρετε μάτι μου τὸ κοντό σου
Η Η γιαγιὰ ἐν ὁ ἄντρας σου Η ἐγὼ με ἀδερφό σου
παντρεύτου σου Η φτιάνει τὸ τὸ κοντὸ Η πάει
τὸ ἀπόψε βάζει τὸν γαμπρὸ π' ἀποκάτω πορεύαι
ἔλα
Ἄν ἐν Γιαβάλι ἀὶ θὰ βὶ πιάλις ἀὶ πιάσου

Δεν θέλω μιά λέξη μου νά μείνει κοντά σας
Ἐμένα κοντά κοντούλικη λίγη καρδιά σου νά σταμάτησε
πολύ.
Ἡ τελευταία μου εὐχή εἶναι νά λείψω μιά μέρα
ἀπ' τῶν λίγων παραλήγουσα κοντά στήν ἀδελφή μου.

Ἀθήνα 1943.

Κυριακοῦ Χ Γιαννη

Ἑρωτικός φαγωμός.

Ὅχι παρακαλοῦσαν γιά κελαϊδίσματα τό κόμμα
ὁ ἄγγελος τῶν πόθων πλάγιασε τόν ὁ ἥλιος τῆς φλογερῆς
ποιητικοῦ τῆς ἐρωτικῆς ἡδονῆς.
Ἔλιωνε ἡ ἀγάπη τό παραδίφυλλο
τοῦ τριαντάφυλλο τά χείλια της μ' ὀξύφωνον μαντήλι
ἔτσι κι αὐτόν σου κρυφοῦ νά μείνει μου,
σπρωμένος (μ' ἀγωνία) μπαλί τῶν
ἀνέμων σου ἀγάπη καρδιάς μαῦ ἄγριν κόμμα
Ἡ ἀγάπη κόμμα ἐρωτικά, καθόμουν
Ἡ πόλεμο μου ἐρωτ. ἀπό φόβου πολεμώντας

Τραούδι δ' Απ' Τιμπρίτα

Δεκέφα ήλον τ' ίς καδαρό του κάμναν τ' ν κοριάδα
Ε' τρίς ήρίαν ίναμερνά ρίξν τό Βερότι
γουρίν νερό δίν βρίσκα μία σίν πίρναν τούτι
γουρίν νερό ύσκε πόζιν ήλον ρεμρά σό πζάλος
Ε' μία ίναλίνανον ένας μεγάλος δράκος
δίν τοι ε' κάμναν τό νερό σίν πίρναν τος νά πάν
Τούν τοι ίνάμαοντ' ένας σανδύ νά γάν
σύζοι' ναν τος πολίφ' ουλά Ε' πίγαν τοι σύζον πόνδι
ήρδεν γρίν τ' ήρίτι τοι σιό μία βασιλία
Ε' μόνον εξίνος δίν ίξιν μόνο μιά δγαλίφα
ίνάσοι τ' ν ζαρράσον τ' ν ίδον νά τ' ν πολίφιν
[illegible]
Ε' πάσιν εξίνον τό σφαλίν εξίνον τό μονοπάλιν
τό μονοπάλιν βρίσκαν τοι στού δρόμ τό πηγάδι
Πιάνει τό εξίνον τό σφαλίν εξίνον τό
Τό μονοπάλιν ε' ζαρρί τ' ν σιό δράκον τό παγάδι
Τ' ε' ο δράκος ίσον δίν ήλον ήλον εύ τό εξίνον
Ε' βρίσκει πίρναν ρεμρά πάνω Ε' γονάλιφε
βιάζει τό κρονομιάντζον τέ αρμιάσμε τ' ν σοβίφε
Ε' ανοίκει τές ζαρράφε τ' ν Ε' τόν θιόν δοξάφε
Κρυά Ε' ός ίναι πζάφαν σον κρυά Ε' ανάμονοί με
ξαπάσμε ένα ίδρωτον μιά νά μί ποτίφον
Θέφε νά κάφν αρό ήλον Κρυός ανάμονοί τ' ν
Πάσον τοι Απ' Τιμπρίτ' ά τ' ν Καστανάδιον
Δεκέφα ερωτό ίρωτάν σίν πίρναν με τ' ν μάν

Στὴν Παναγίαν ἐπαράδοσαν ὁπὸ δράκον τὸ παράδι
Κ' ἔλα πὸν κάρεσε ζωγρὶ ὁπὸ δράκον τὸ παράδι
Ἔλον τὸ ἐσκλαβὶ ὁ σόλε μον κ' ἔλον ἐν τὸ ρηνό μον
μιὸ τὴν ἀγαπὴν τοῦ δράκονα νὰ κλάψω τὸ δαυλόν μον
Τὴν Παναγὶν ἐν πὸ δοκεῖ κ' ἀπτάρεν ἀπὸ τὸ σκίρον
τρέβα κ' ἀποτάρεν ἔπον ἐκεῖ τρέβα τὸ νὰ ποδρίσον
κ' ὅσον νὰ δῶ τὸν Δράκοντα ἐρίνον κάμε νόστο
Ὁ γιὸς δὲν ἐλέγεσον κ' ὁ Δράκοντας κοβαίνει
Ποῦ τοῦς δυστὶ κ' ὁ Δρ. πορεῖ κοντὶ ἐπόρεν
Ὁ νιὸς κάνει μὲ μυστίκεμον κ' ὁ μαστὸ μεπρίμεν
κ' τὸ κορίτσον τ' ὄμορφον κοντὶ μὲ νὰ δεμόνεσον
Ὁ νιὸς κανεῖ σὶ μυστίκεμον κ' ὁ μαστὸ
κ' τὸ κορίτσον τ' ὄμορφον κοντὶ μὲ νὰ δεμόνεσον
Μιὰν σον κ' γαρκὶν τοῦ ἔπεσεν τὸ Δρ. μὲ τὸ σπαθὶ
κ' ἐγόρβιοσεν τὰ δόντια τον κοντὶ ἀπὸ τὸ πόρτα
μὲ μογκαρνιὰν ἐκάρεσον κ' ὁ κόρμα ἐγκρίβεν
Τὴν Παναγὶν ἐν σόσπασεν ὅλον κόρμα τον κ' πάει
Ποῦ τοῦς δυστὶ κ' ὁ Βασιλιὰς πορεῖ κοντὶ ἐπόρεν
Κάβρα δὶς μὲ ἐκαμεν τοῦτον τὸ καμνόνεν
Ἐδίον τον τὸ βασίλειο μον, ἐδίον κ' τὸ βιό μον
κ' ἐδίον κ' τὴν κόρη μον κ' κάρεσα τον γαμπρό μον
Κ' πορεύεται ὁ Ἅγιος τοῦ Βασιλιὰ κ' ἐρίνε
Δὲν δίνω τὸ Βασίλειο σου δὲν δίνω τὸ βιό σου
Δὲν δίνω μὲ τὴν κόρη σου μὲ νὰ γίνῃ γαμπρό σου
Κ' κ' ἐκεῖνος τὸ δαυλὶ τὸ δαυλὶ τοῦ Ἁγίου, Μιὰν ἐκεμοσύνη νὰ κλάσε

μὲ Ἁγ. Γεωργίου

Από φτιλον η χώρα του 23 του Αυγούστου.
Η πόρτα μας Βασιλάς η Αγ. Τριάδος η γιος
Οι χωρίς η κόρη μας μι το παρκαρκαρίζει
η μι τ' αράγια το γιρίν η μι τ' αθιά το χάσι
θα κλείσουν και ξαμοιάν τ' Αγίου Τριμόν
Την ώρα μας η μέρα του 23 του Αυγούστου

24.8.43. Κυρ Χαμπράνη.

Λαόν Χαμπράνη

Ο Πόβιρας

Λάβω δυο ω κοιλιάς ολά η πόβιρα
η πόβιρα ξέρνιαν πολύν γυναίκαν τον Πόβιρα
πόσας ξεννήσαν η Ξαννάν πολύ
~~[illegible]~~
ξεύκαν του ολόν χωρίν η καλόν γιά ίλιαν
ίλιά γυρνίς γορά η δίκα μίλον χάρι
η ίλιά σκάρι σαμαλικά σίγερα η ρυάνα
η ίναν μαν τι ίναι η δέν τον ξαννάν
βιάζει μον το πολύκαν του γοράν
η γοραγάν τι ίναι η δέν τον ξαννάν
ξαναδιάφη τ' αυτόν του γοράν από χίζες
γοράφι ίλιά μαγά χωρίν η κάμνει ίνα καλόν
η δό βοήθειν τ' Θεού νά πά νά τι βοήθειν.

Ἔλα τώρα τὸ χέρι σου ἐδῶ νὰ σοῦ μιλήσω
τοὺς δίκαιους ἀδελφοὺς δίκαιους μὲ τὸ ραβδί σου
ἀπὸ τὸ χωρὶς τὸ Μαῦρο σου ἀπὸ τὴν ἀδελφή σου
Ἔχουμε ζήσει πολλὰ ἔχουμε ζήσει τώρα
νὰ δοῦμε ἕνα πολιτισμό τὸ ἀνθρώπινο τὴ χαρὰ
ἐδῶ τὸ χωρὶς τὸ μαῦρο τὸν βρίσκω τὸ πεθερό του
ζητοῦν κοντά μου πεθερὲ μὲ τὸ κακοκαιρίνα
γιατί ὁ μαῦρος μου ἐφύγαν ἀπὸ τὸ σπαθί μου κόψανε
ἀπὸ τὴ γούλα μου πρόσφαγα τὸν ἄβραν νὰ σκοτώσω.
~~Ἀλλὰ ἐκεῖ πολεμήσαμε ἐδῶ~~
Ἀλλὰ ἐκεῖ πάλι τὸ σπαθί ἀπὸ ἐκεῖ τὸ κοντάρι
ἀπὸ τὸ πολεμήσαμε ἀπὸ ἐδῶ ἀπὸ τὸ κοντάρι.

23.8.43. Κ. Π.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ